

**CON ĐƯỜNG GEORGE CÓ GÌ ĐẶC
BIỆT?**

CON ĐƯỜNG GEORGE CÓ GÌ ĐẶC BIỆT?

Lời chứng của Ông Genor

Nhiều năm trước đây, một nhà thờ Báp-tít ở Crystal Palace, phía Nam Luân đôn, khi buổi thờ phượng buổi sáng sáng kết thúc, có một người khách lạ đứng phía sau giờ tay lên, và nói: "Xin Ông Mục sư cho tôi được chia sẻ một lời chứng nhỏ?";

Vì mục sư xem đồng hồ và nói, "Ông có 3 phút"

Người đàn ông tiếp tục nói: "Tôi vừa chuyển về khu vực này, tôi vẫn sống ở một vùng khác của Luân đôn, tôi đến từ Sydney, Úc. Chỉ mới vài tuần trước đây khi tôi đi thăm một số bạn bè và khi đang đi bộ trên đường George, chỉ các bạn biết con đường George ở Sydney, con đường đó đi từ trung tâm buôn bán đến các khu Colonial; một người đàn ông là một, tóc bạc trắng, người nhún bước ra từ một cửa hàng, đặt một cuốn sách nhỏ vào tay tôi và nói: "Xin lỗi ông, ông đã được cứu chưa? Nếu tôi nay ông chết, ông có được lên thiên đàng không? Tôi bị sợ hãi vì những lời nói đó. Chưa hề có ai nói với tôi như vậy. Tôi lịch sự cảm ơn ông ta, trong suốt chuyến bay trên British Airlines đến phi trường Heathrow, đi này đã khi tôi suy nghĩ. Tôi gọi phone cho một người bạn sống ở khu vực này, là nơi tôi đang sống hiện nay, và cảm ơn Chúa, anh ấy là một cơ đốc nhân - Anh ấy đã đến tôi đến với Đấng Christ. Và tôi đã là một cơ đốc nhân, và tôi muốn được đến Hội Thánh này thờ phượng."

Những người Báp-tít thích những lời chứng như vậy. Mọi người tay và mời ông ta đến thờ phượng với Hội Thánh. Sau, Tuần sau, vì mục sư nhà thờ Báp-tít đó bay qua Adalaid ở Úc. Và 10 ngày sau, giữa một khóa truyền giảng 3 ngày ở một nhà thờ Báp-tít ở Adalaid, một người đàn ông đến gặp ông để xin chữ báp-têm, và vị mục sư muốn biết bà ấy đứng ở đâu với Đấng Christ.

Bà ấy nói: "Tôi vẫn sống ở Sydney. Chỉ mới vài tháng trước đây, khi tôi đi thăm một số bạn bè ở Sydney, đang đi mua sắm trên con đường George, thì có một người đàn ông là người nhỏ bé, tóc bạc trắng, lưng tuấn, bước ra từ một cửa hàng, tặng tôi một cuốn sách nhỏ và nói: "Xin lỗi bà, bà đã được cứu chưa? Nếu tôi nay bà chết, bà có được lên thiên đàng không?" Bà ấy nói: "Tôi bị sợ hãi vì những câu nói đó. Khi tôi trở về Adalaid, tôi biết có một nhà thờ Báp-tít chỉ cách nhà tôi một lối đi, và tôi đã tìm gặp vị mục sư, và ông ấy đã đến tôi đến với Đấng Christ. Vậy, thưa ông, tôi xin thưa với ông tôi là một cơ đốc nhân."

Bây giờ đến lượt vị mục sư ở Luân đôn bị hỏi. Hai tuần, trong vòng hai tuần lễ, ông được nghe cũng một lời chứng. Sau đó ông bay đi thuyết giảng ở nhà thờ Báp-tít Mount Pleasant ở Perth. Và khi đến thuyết giảng kết thúc, một vị trưởng lão của nhà thờ đó mời ông đi ăn.

Vì mục sư hỏi: "Này bạn, làm sao bạn được cứu?"

Ông ta nói: "Tôi lớn lên trong ngôi nhà thờ này từ tuổi 15 cho đến khi gia nhập đội thanh niên. Chưa hề thực hiện một cam kết gì với Jesus mà chỉ mong muốn được thành công như bao người khác. Và vì khi nâng công ty của tôi đã phát triển mạnh, 3 năm trước đây, tôi thực hiện một chuyến đi tìm thị trường ở Sydney, và có một người đàn ông nhỏ bé, hồi hăm, bước ra từ một cửa hàng, tặng cho tôi một cuốn sách nhỏ về tôn giáo (đơn tiên!), và bắt chuyện với tôi bằng một câu hỏi: "Xin lỗi ngài, ngài đã được cứu chưa? Nếu tôi nay ngài chết, ngài có được lên thiên đàng không?" Tôi nói với ông ta rằng tôi là một người trưởng lão Báp-tít nhưng ông ta không lắng nghe tôi. Tôi cảm thấy tức giận và trong suốt chuyến bay trên chiếc Quantus Two đến Perth tôi muốn kể cho ông mục sư của tôi nghe, nghĩ rằng ông sẽ thông cảm với tôi. Ông mục sư của tôi đã ban khoản vị tôi nhiều năm qua vì hiểu tôi không hề có mối liên hệ với Jesus - Người đàn ông đó đã đúng, và ông mục sư của tôi đã đến tôi đến với Chúa Jesus chỉ mới 3 năm nay thôi."

Bây giờ thì vị mục sư bay trở lại nước Anh và đi thuyết giảng trong Hội nghị Kesseck ở Lake District, và ông kể lại 3 lời chứng này. Vào lúc kết thúc khóa thuyết giảng, có 4 vị mục sư lớn tuổi tiến đến và nói, "Chúng tôi được cứu tuấn tự từ 25 đến 35 năm trước đây, nhờ người đàn ông nhỏ bé ở đường George đưa cho cuốn sách nhỏ và cũng hỏi chúng tôi câu hỏi đó."

Tuần lễ sau đó vì mục sư bay qua Caribbean để thuyết giảng trong một Hội nghị Kesseck tương tự cho các nhà truyền giáo. Và ông chia sẻ các lời chứng. Vào lúc kết thúc khóa thuyết giảng, 3 nhà truyền giáo tiến đến và nói: "Chúng tôi được cứu trong khoảng 15 đến 25 năm trước đây, nhờ lời chứng của người đàn ông nhỏ bé và câu hỏi tương tự trên đường George ở Sydney."

Khi trở lại Luân đôn, ông dừng ở vùng ngoại ô Atlanta, Georgia để thuyết giảng cho Hội nghị các Tuyên Quý Hội quần. Và khi 3 ngày thuyết giảng kết thúc, trên một ngàn người dự hội nghị, trong không khí chinh phục linh hồn, vị tướng lãnh của các tuyên úy đã mời vị mục sư đi dùng bữa.

Vì mục sư hỏi: "Làm sao ông trở thành một cơ đốc nhân?"

Ông ta nói: "Đó là một phép lạ. Tôi là một người thủy thủ trên tàu chiến của Mỹ, và tôi sống một cuộc sống tôi lái. Chúng tôi đang thực hiện các bài tập vượt Nam Thái bình dương, và tàu chúng tôi thả neo ở Sydney để nạp nhiên liệu. Chúng tôi đã ăn chơi xõ láng, tôi say bia rượu, tôi lên nhăm chuyến xe bus - xuống xe ở đường George. Khi tôi bước xuống xe bus, tôi tự nhiên gặp ma. Một ông già tóc bạc trắng nhún bước đến đứng ngay trước mặt tôi, nhét vào tay tôi cuốn sách nhỏ và nói: "Chàng thủy thủ, anh đã được cứu chưa? Nếu tôi nay anh chết anh có được lên thiên đàng không?" Ông nói, "Sự kính sợ Chúa thúc giục tôi ngay lập tức, tôi tỉnh hồn rạo rạo và chạy ngay về tàu, tìm gặp ngay vị Tuyên-úy và vị Tuyên-úy đã đến tôi đến với Đấng Christ và tôi nhanh chóng sẵn sàng cho việc truyền giáo dưới sự dẫn dắt của ông ấy. Và bây giờ tôi đang chịu trách nhiệm với hơn 1000 tuyên-úy và ngày hôm nay tất cả chúng tôi là những người chinh phục linh hồn tôi nhân."

Cũng vì mục sư ở Luân đôn, 6 tháng sau, bay đến một Hội nghị gần khoảng 5000 nhà truyền giáo ở một vùng sâu, vùng xa thuộc miền Đông Bắc Ấn độ. Và khi kết thúc, nhà truyền giáo Ấn độ trưởng đoàn, một người nhỏ bé, khiêm tốn, mời vị mục sư đến căn nhà nhỏ của ông ta để dùng một bữa ăn đạm bạc."

Vì mục sư hỏi: "Ông là một người Hindu, bằng cách nào ông đến với Đấng Christ?"

Ông ta nói: "Tôi vẫn có một vị trí rất đặc biệt, tôi làm việc trong ngoài giao đoàn, và tôi đã đi khắp thế giới. Tôi rất vui sướng vì sự tha thứ của Đấng Christ, và máu của Ngài đã rửa sạch tội lỗi của tôi, tôi sẽ rất vui mừng nếu người ta phát hiện điều tôi đã làm. Trong một lần đi công tác ngoài giao ở Sydney, khi tôi đang thực hiện chuyến mua sắm cuối cùng trên con đường George, tay xách nách mang các túi đồ chơi và quần áo cho các con, thì một người đàn ông lịch sự, nhỏ bé, tóc bạc trắng, bước ra trước mặt tôi, tặng tôi một cuốn sách nhỏ, và nói: "Xin lỗi Ngài, Ngài đã được cứu chưa? Nếu tôi nay ngài chết ngài có được lên thiên đàng không?" Ông tiếp: "Tôi cảm ơn ông ta rất nhiều, nhưng đi đâu tôi cũng bị hỏi. Tôi trở về nhà, tôi tìm gặp nhà sư Hindu và ông ấy không thể giúp tôi. Nhưng ông ấy cho tôi một vài lời khuyên. Ông ấy nói: 'Đừng mất lòng vì tội lỗi của ông, ông hãy đến nói chuyện với nhà truyền giáo trong hội truyền giáo ở phía cuối đường.' Và đó là một lời khuyên định mệnh". Ông ta tiếp: "vì chính ngày ấy nhà truyền giáo đã đến tôi đến với Đấng Christ. Tôi bắt đầu Hindu ngay lập tức, và bắt đầu học để thành nhà truyền giáo. Tôi từ chức ở ngoài giao đoàn, và tôi ở đây, với ơn phước Chúa, chịu trách nhiệm với tất cả các nhà truyền giáo này, và chúng tôi đã đến được hàng trăm ngàn người đến với Đấng Christ."

Rồi, 8 tháng sau, vị mục sư nhà thờ Báp-tít Crystal Palace đến thuyết giảng ở Sydney, ở Gyemeir, một vùng ngoại ô phía nam của Sydney. Và vị mục sư nói với mục sư Báp-tít, "Ông có biết người đàn ông lưng tuấn, nhỏ bé, người làm chứng và truyền tay những cuốn sách nhỏ trên đường George không?"

Ông nói: "Có, tôi có biết. Tên ông ấy là Ông Genor. G-E-N-O-R. Nhưng tôi không nghĩ là ông ấy còn có thể làm việc đó vì ông ấy đã quá già và quá yếu."

Vì mục sư nói: "Tôi muốn gặp ông ấy."

Hai ngày sau, họ đi đến căn chung cư nhỏ, gõ cửa. Một người đàn ông nhỏ bé, ốm yếu bước ra mở cửa. Ông ta mời họ ngồi và pha trà mời họ, và ông ta đã quá yếu đến nỗi ông ta đã làm văng đồ nước trà ra khỏi tách khi rót vì tay ông run rẩy. Và khi ông ta ngồi xuống với họ, vị mục sư ở Luân đôn kể cho ông ta nghe tất cả câu chuyện trong suốt 3 năm trước đó. Người đàn ông nhỏ bé nghe với hai hàng nước mắt lăn dài xuống má.

Ông ấy nói: "Câu chuyện của tôi cũng giống như vậy." Ông tiếp: "Tôi là một người thủy thủ trên một tàu chiến Úc và tôi đã sống một cuộc sống tôi lái. Trong cơn loạn nạn khi tôi thật sự rơi xuống đáy, một trong những đồng nghiệp của tôi mà đã bị tôi xử tử đã đến giúp tôi. Anh ấy đến tôi đến với Jesus và trong vòng 24 giờ, chỉ một ngày-đêm, đôi tôi đã thay đổi. Tôi thật sự biết ơn Chúa. Tôi đã hứa với Chúa rằng tôi sẽ chia sẻ Chúa với một lời chứng đơn giản cho ít nhất 10 người 1 ngày - vì Chúa đã ban cho tôi sức mạnh. Đôi khi, tôi bị bệnh, tôi không thể làm được điều đó, nhưng tôi làm bù lại vào những lúc khác. Tôi không hoang tuồng về việc này, và tôi đã làm việc này trong hơn 40 năm, và trong suốt các năm hưu trí, địa điểm tôi đến là đường George. Ở đó có hàng trăm người. Tôi cũng bị tử chí và khước từ rất nhiều, nhưng rất nhiều người đã lịch sự nhận lấy cuốn sách nhỏ" Ông tiếp: "trong suốt 40 năm làm công việc này, tôi chưa hề nghe được có một ai đã đến với Jesus cho đến ngày hôm nay."

• Bây giờ tôi có thể nói rằng đó chính là một sự quyết tâm và một sự cam kết. Đó cũng chính là lòng biết ơn tuyệt đối và tình yêu tuyệt đối đối với Jesus mặc dù không hề nghe được bất kỳ một kết quả nào.

• Margarita đã làm một bài tính nhỏ. Rằng có 146,100 người đã được người đàn ông Báp-tít nhỏ bé, giản dị, thông thường trước công chúng này gây ảnh hưởng ít nhiều về Jesus. Tôi tin rằng điều mà Chúa đã cho ra là một đĩnh điếm của những đỉnh điếm của ngày băng này. Chúa biết có rất nhiều người đã bị bắt bỏ về với Đấng Christ và nhiều người đang làm việc rất tận tụy trong lĩnh vực truyền giáo.

Hai tuần sau Ông Genor qua đời. Bạn có thể hình dung ra phần thương mà ông ấy nhận được khi trở về nhà trên thiên đàng không? Tôi không tin là khuôn mặt của ông đã từng xuất hiện trên tạp chí Charisma. Tôi cũng không tin là đã có một bài viết và hình của ông đã đăng trên tạp chí Billy Graham's Decision - như những tạp chí đẹp đẹp này. Không có ai biết ngoại trừ một nhóm nhỏ các cơ đốc nhân ở miền nam Sydney biết về ông Genor, nhưng tôi có thể khẳng định với bạn là tên của ông ta nổi tiếng trên thiên đàng. Thiên đàng biết ông Genor, và bạn có thể hình dung ra sự đón chào, tình thân ái và dàn nhạc chào mừng ông ấy về nhà.

Bạn cần bao nhiêu dấu hiệu nữa?

Bạn cần bao nhiêu dấu hiệu nữa?

Ngày tái lâm của Chúa Giê-su đang ở ngay trước cửa. Trong thời gian qua, những lời tiên tri trong Kinh Thánh đã liên tục ứng nghiệm rõ ràng. Vì thế, mọi người chúng ta phải tự hỏi rằng chúng ta cần bao nhiêu dấu hiệu nữa để thức tỉnh. Vì Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta, Ngài đã cảnh báo chúng ta đúng lúc để chúng ta có thể chuộc tội cho ngày tái lâm của Chúa Giê-su.

TỈNH THỨC DONALD TRUMP VÀ VUA CYRUS

Vào ngày 28/02/2018 vừa qua, tổ chức Đền Thờ (Temple Institute) của Israel đã đúc đẽng xu có hình của tổng thống Donald Trump và vua Cyrus của Ba Tư. Vua Cyrus trị vì 2500 năm trước, đã

cho phép người Do Thái trở về lại Jerusalem sau khi họ bị lưu đày sang Babylon. Họ đức đấng xu này đở tở lòng biết ơn vì ông Trump đã công nhận Jerusalem là thỏ đô của Israel trong tháng 12/2017. Tại sao người Do Thái lại ví ông như vua Cyrus?

Chúng ta hãy đởn với sách tiên tri Ê-sai (được viết cách đây khoảng 2700 năm) của Kinh Thánh đở biết câu trở lời. Trong sách này, Đức Chúa Trời thách thức chúng ta: “Hãy nói những việc sẽ xảy đởn sau nỏy, đở chúng ta biết các người là thỏn” (Ê-sai 41:23). Nếu chúng ta nói trước đởng tương lai thì chúng ta là thỏn, vì chỉ mình Đức Chúa Trời mới biết điỏu gì sẽ đởn.

1) Đức Chúa Trời chọn vua Cyrus của Ba Tư đở xây lại đởn thờ Jerusalem và phóng thích dân Ngài

Lúc bấy giờ, dân Israel phỏn nghịch với Đức Chúa Trời, họ phạm nhiều tội ác và chạy theo thỏn của dân ngoại. Cho nên, Ngài đã dùng nhiều tiên tri đở kêu gọi họ ăn năn trở về với Ngài. Tuy nhiên, họ không những khinh thường lời kêu gọi của Ngài mà còn giỏt chết phỏn lớn các tiên tri. Chính vì vậy Đức Chúa Trời công bố sẽ phán xét dân Ngài bằng cách dùng quân Babylon đở tấn công nước Do Thái, san bằng đởn thờ Jerusalem, tàn sát nhiều người và bắt nhiều người lưu đày sang Babylon. Nhưng Ngài cũng ban họ một niềm hy vọng. Thông qua tiên tri Giê-rê-mi, Đức Chúa Trời cho biết trước là họ chỉ ở Babylon 70 năm, rồi Ngài sẽ mang họ trở về lại Jerusalem (xem Giê-rê-mi 25:11-12).